

Deseta glava

SKOROSTTA NA REAKCIITE

Emo vryhletja v stajata i se natykna na Marina.

- Oo-oh! – izvika syuchenichkata mu.

- Mnogo se izvinjavam – sychuvstveno se obyрна kym neja Emo i izkreshtja – Idva!!! Marinke, ne mi se syrdi - prodylzhi toj.

- Ne ti se syrdja, ama po-vnimatelno vlizaj.

- Drug pyt shte vnimavam.

- Klas, stani – izvika dezurnata i vsichki se nameriha za syvsem kratko vreme po mestata si, a sled kato himichkata vleze, se zaizmykvaha bavno-bavno ot chinovete si.

- E-e! Sjakash ste starci! – vyzmuti se himichkata. – Skapali ste se, ne prilichate na gimnazisti, i to naj-veche abiturienti! Vjarvam, izmoreni ste, no i az sym izmorena. Hajde, sjadajte.

Vratata se otkrehna i v otvora se pokaza simpaticното lichice na novata Emova poznajnica. Tja se usmihna na Emo i izvika:

- Huligan!

Sled tova zatvori vratata. Emo se zamisli. Kakvo iskashe ot nego tova “zajche”?

Kiro se obadi shepneshkom otpred:

- Emo, tozi zaek si tyrsi beljata!

- Shte si ja nameri, shtom tolkova mu se iska! – kaza Emo i v syshtija moment mu stana mnogo neprijatno. – Goljam glupak e tozi Kiro – proshepna toj na Slavcho. – Kakvo mi se byrka v rabotite!

- Lapnal e po tvoja zaek – syshto shepneshkom mu otvyrna Slavcho.

- Toj ne e moj zaek.

- E, nishto, vazhno e, che tyrchi po tebe.

- Kakvo tyrchi, po djavolite! Neka Kiro si troshi glavata s nego!

- Kirile, izlez na dyskata – chu se glasyt na himichkata, kojato do tozi moment beshe prebrojavala njakolko pyti klasa, da ne bi njakoj da e izchezna.

- Ama, drugarko, dnes vseki chas me izpitvat! – zaprotestira Kiro.

- Nishto, neka sled tova da se hvalish, che edi koj-si den sa te izpitali po vsichkite predmeti.

- Ama, drugarko, samo tri pyti imat pravo da me izpitvat.

- Njama takyv pravilnik. Shte izlezesh li?

- Ne.

- Shte ti pisha dvojka.

- Pyk pishete mi.

- Izlez ti, Emile.

- Ne iskam.

- Kak taka! Kak da ne iscash!

- Ne sym dobre.

- Kak taka da ne si dobre! Ja izlez, inache shte ti pisha dvojka.

- Dobre, i za kakvo da govorja?

- Za skorost na himichnite reakcii. Za dnes tova ni e uroka, nali?

- Otkyde shte znam!

- Kakvo? Ti ne si znaesh uroka!

- Ne.

- Sjadaj si togava.

- Ne, shte izljaza.

- Zashto shte mi gubish vremeto?
- Zashto da mi pishete za nishto dvojka?
- Dobre, izlizaj, da vidim kakvo shte kazhesh.
- Ama che glupav kysmet!
- Marina, izlez i ti.
- Vizhdash li, ako ne se bjahme sblyskali, njasashe da ni izpitat! – proshepna Marina, kogato otide na dyskata.
- Kakvo da pravja.
- Nishto. Znaesh li si uroka?
- Ne.
- I az.
- Hajde, Emile, govori.
- Chakajte da si pomislja malko.
- Njama kakvo da te chakam. Marina, ti shte govorish li?
- Ne moga.
- Bozhe gospodi! Dnes nikoj li ne si znae uroka?
- Ne! – chu se ot dynoto na stajata.
- Znachi, trjabva na celija klas da pisha dvojki.
- Njama da sa dejstvitelni – obadi se Rajcho.
- Taka ako se uchite, po novija pravilnik nikoj njama da ima primerno povedenie – zaplashi gi himichkata.
- Kakyv e tozi nov pravilnik? – zapita njakoj.
- Za opredeljane na povedenieto. Osnovnoto shte byde dobro.
- Znachi na mizhiturkite shte se vrychva primerno – kaza Emo.
- Kak taka na mizhiturkite! Chovek s izjavena trudoljubivost, uchenoljubivost, otlichen uspeh, trudovi navici, chestnost, otkrovenost, drugarsko otnoshenie, chuvstvo za kolektivnost, kritichesko otnoshenie kym drugarite si...
- A ne kym uchitelite! – izvika njakoj.

- ... kym sebe si, vyobshte, chovek, kojto dava primer i sys svoja primer uvlichia drugite, toj shte ima primerno povedenie.

- Vie kak gi razbirate tezi neshta? – obadi se Slavcho.

- Te se vizhdat.

- Njakoj licemer shte vi izlyzhe.

- Edva li.

- Da, no na tozi, kojto ima primerno povedenie, njama da mu e mnogo udobno sred masite s dobro povedenie. Shte se chuvstva chuzhd.

- Kak taka! Toj shte se gordee!

- Edin chesten chovek njama da se gordee s tova, che se e izdignal izkustveno nad syuchenicite si.

- Uchilishteto shte se gordee s takiva primerni uchenici.

- Njama idealen chovek.

- No nie se stremim da syzdamem po-syvyrsheni lichnosti.

- Chovek bez slabosti ne se e rodil.

- Neznachitelnite slabosti se prenebregvat.

- Znachi, ocenkata ne e obektivna.

- Tezi, koito sa systavili pravilnika, znajat po-dobre ot nas.

- Te sa bogove.

- Ne sa bogove, no vse pak znajat poveche ot tebe i ot mene.

- “Preklonenata glavica ostrasabja ne seche!” – izvika Kiro.

- Mizhi da te lazham! – obadi se Rumien

- Mnogo vreme si izgubihme v raziskvanija. Sjadajte si. Dnes njama da vi pisha dvojki, no shte si otbelezha v moja belezhnik, che na tozi den ne ste si znaeli uroka.

- A na men mi pisahte dvojka! – izvika Kiro.

- Ti pyrvi otkaza i ti pisah.
- Ne e chestno. Zashto samo na mene?
- Znachi, i na syuchenicite ti da pisha, taka li?
- Da.
- Njama da im pisha. Ne chuvstvash li, che si egoist. I na tebe njama da pisha, no iskah da dokazha na syuchenicite ti, che ima hora, koito ne zasluzhavat primerno povedenie samo zaradi projavenoto nedrugarsko otnoshenie.
- Javno zashtitava i reklamira novija pravilnik – obadi se Elito.
- Taka e – kaza Kiro. - Vseki gleda sebe si. Az njama da se ostavja da me typchat, ja!
- Chuvash li go kakvo prikazva? – kaza Emo na Slavcho i napravi grimasa na strashno otvrashtenie.
- Tova beshe naj-veche zaradi tebe kazano – reche Slavcho.
- Ako beshe vypros, az njamashe da izljaza na dyskata. Izljazoh samo da ne izpitat njakoj drug na moeto mjasto. I naj-glavnoto, nikoga ne sym pojavjaval egoizym kato Kiro. Pyk i himichkata se prestara. Mnogo blagorodna se pokaza. Licemerka!
- Takava e. Vnasja vrazhdi v klasa. Mesi se, kydeto ne j e rabota.
- Dnes ne mozhah da vi predam novija urok, no sledvashtija pyt shte vi predam dva - kaza himichkata, kogato zvynecyt veche bieshe.